

[Krag.]

strækning, og navnlig vil en Konvertering af Landkreditforeningsobligationerne ikke kunne naas.

Ja, det er jo muligt, jeg tør ikke benægte, at man paa det sidste Punkt kan faa Ret, men saa siger jeg, saa har man paa den kraftigst mulige Maade bidraget til at faa Ret ved den Pessimisme, som her er udtrykt, netop ved den Udtalelse, som her er fremsat. Det er et kraftigt Bidrag til at holde Liv i den Mistillid, som har væltet saa meget over Ende i det danske Samfund i de sidste Aar, og som, naar den tilstrækkelig næres, kan vælte over Ende det, der endnu staar tilbage. Og saa fortsætter man i Betænkningen:

„Mindretallet vilde være villigt til — i Forbindelse med den af Banker og Sparekasser tilbudte frivillige Nedsættelse af Indlaansrenten — gennem Staten at stille Midler til Raadighed med det Formaal at konvertere de Obligationer, som dertil maatte være egnede, samt til at overveje Muligheden af at stille Midler til Raadighed til Opkøb af Kasseobligationer, som staar lavt, med det Formaal at nedskrive Debitorernes Forpligtelser eventuelt ved Overførsel til andre Serier.“

Ja, jeg har virkelig spekuleret meget paa, hvad der egentlig menes med det. Jeg har jo stødt paa disse Tanker, som her er nedskrevet, ogsaa under Forhandlingerne i Udvalget, men det er ikke lykkedes mig at opfatte, hvad det er, de Konervative tilsigter med disse Bestemmelser, og jeg tror ogsaa, det kunde knibe for de indviede, som har nedskrevet disse Ord, virkelig at forstaa dem. Jeg maa da spørge: Er det en frivillig, eller er det en Tvangskonvertering, som man her taler om? Den frivillige Konvertering lader sig nemlig kun gennemføre, naar Obligationskurserne ligger lige op mod Pariteten, eller man kan byde saadanne Faciliteter, saadan Bonus for at ombytte den højt forrentede Obligation med en lavere forrentet, at dette sker, og baade at naa op mod Pariteten og eventuelt at byde en saadan Bonus vil jo kræve ikke helt smaa og lidet omfattende Foranstaltninger. Det er i hvert Tilfælde kun muligt at naa frem til Konverteringsmodenhed for visse af de højt forrentede Obligationer derved, at man tilvejebringer en lav Rente i den frie Penge-

omsætning, og en saadan virkelig lav Rente har vi jo ikke kunnet opnaa som en direkte, umiddelbar Følge af en Kapitalrigdom, som overtræffer, hvad der er Brug for til det danske Samfund, og som derfor tvinger Pengeprisen ned. Nu søger man ad denne Vej saa vidt gørligt at naa til samme Resultat, og for saa vidt man da fra konservativ Side deler vor Opfattelse af ikke blot Ønskeligheden af at naa til en Konvertering, men Nødvendigheden deraf, hvis Prisforhold og Produktionsforhold fremtidig bliver, som de i Øjeblikket er, ja, saa er det saa meget mere forbavsende, at det konservative Folkeparti indtager fortsat ogsaa i Dag en saa negativ Holdning, som det hidtil har gjort, for det er jo netop Fremme af de Formaal, som her er Tale om, som man tager Sigte paa, og man har jo erkendt Betydningen af Krisefondens Oprettelse netop for derigennem at naa dette Maal. Derfor er det, jeg siger: Naar man er enig om Maalet, saa er det forbavsende, at man ikke mener at kunne bidrage direkte til at løse denne Opgave ved at give Tilslutning til Loven og indirekte ved at indstille Mistænkeliggørelseskampagnen.

Hvad der saa i øvrigt menes med at tilvejebringe Midler til at nedbringe Debitorernes Forpligtelser ved Opkøb af Kasseobligationer, der staar lavt, ja, det er hidtil uoplyst. For mig lyder det egentlig nærmest som Abrakadabra, thi Tabet, som følger af Kursfald ved Salg af de opkøbte Obligationer, det skal jo Staten, siger man, dække ved Statslaan. Gør man sig nogen som helst Forestilling om Omfanget af de Statslaan, som dertil skulde stiftes ... (Hasle: Ja!). Ja, det ærede Medlem siger ja, men lad os foretage en lille Prøvelse af dette Spørgsmaal. Lad os sige, at de Kasseobligationer, som hviler paa Pantsætning i Landbrugsjendomme i store Dele af Landet i Øjeblikket, naar de forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt., staar omkring 70, og lad os nu tænke os, at man ved at foretage et kraftigt Opkøb fra Statens Side kunde bringe disse Obligationer op, for ikke at sige for lidt, til Kurs 90, saa vilde det jo sige — saadan har jeg i hvert Fald opfattet den Redegørelse, som blev givet under Forhandlingerne i Udvalget om denne Sag —, at hvis man tænker sig dette bragt til Udførelse for den $1\frac{1}{2}$ Milliard $4\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer, som Landbrugets